

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 29. De Oratione dominica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

intentio fit recta, & conscientia pura sine remorsu peccati: nam sicut peccatum esse non potest, si cor immundum non sit: sic opus bonum esse nequit, si cor mundum non fuerit.

8. Beati pacifici quoniam filij Dei vocabuntur. Officium filij Dei fuit, non solum esse pacificum in se, sed etiam in alijs, pacificando videlicet homines cum Deo: sic nos verè erimus pacifici, & digni nomine filiorum Dei, quando non solum in nobis habebimus pacem, sed efficiemus quoque, vt proximam nostram reconcilientur cum Deo.

9. Beati qui persecutionem patientur propter iustitiam. Reiecit Dominus hanc virtutem in vltimum locum, quæ est perfectio omnium reliquarum: nam qui ad hanc paratus est, omnes alias iam habet: contra, qui non est ad hanc paratus, nullam reliquarum habet. Frustra igitur persuademus nobis & gloriamur nos esse humiles, mites, misericordes & pacificos, si quando vel verbulum aliquod nobis sine causa obicitur, vel minima contumelia afficimur, mox conuolamus ad arma, & nulla ratione eam volumus inultam relinquere.

MEDITATIO XXIX.

DE ORATIONE DO-

MINICA.

PVNCTA MEDITATIONIS:

I. *Cum Christus aliquando orasset, rogauerunt eum Discipuli, vt ipsos doceret.*

Luc. II.

Matt. 6.

E

ret

ret orare; sicut Ioannes suos docue-
rat.

II. *Premissa monitione, ne ad pompam
& ambitionē orent, sicut Ethnici &c.
prescribit septima petitione.*

III. *Petitionē quintam explicans docet
omnem iniuriam proximo esse remit-
tendam, aut DEVM, nobis non re-
missurum.*

FIGVRA.

Deut. 31 **M**OYSE siussu Dei docuit filios Israel
canticum in quo summa legis con-
tinebatur, vt facilius eam memoria reti-
nerent.

PROPHETIÆ.

Hier. 3. **A** *Modo vocabis me: PATER MEVS, patrē
Ibid. vocabis me, & post me ingredi non ces-
sabis.*

DOCUMENTA.

1. **H**ÆC Oratio est excellētissima, 7. de cau-
sis. 1. ob auctorem Christum. 2. ob breui-
tatem. 3. ob sufficientiam eorum, qua
petuntur. 4. ob mirabilem ordinem. 5. ob sin-
gularem eius efficaciam. 6. ratione necessita-
tis. 7. ob copiam mysteriorum (vt SS. Trinita-
tis, Redemptionis &c.) quæ hic continentur.
Vt eam sapius, & magno cum effectu vsurpes.

MEDITATIONVM. 99

2. PATER Iure vocatur propter benefici-
cium creationis, redemptionis, & heredita-
tis aeternae. Vide sis filius omnem spem in il-
lum coniiciendo, ad eum recurrendo, &c.

3. NOSTER, Communis omnium ob gra-
tiam coelestem, & Spiritum sanctum cordibus
infusum, ut omnes amore prosequamur.

4. QUI ES IN COELIS, Patefacien-
do singulariter in caelo corporeo, gloriam suam,
& in iustis (qui etiam caeli sunt) tuam poten-
tiam. Ut pudeat nos hic in terra haerere, sed
potius cogitatione saltem in caelis habitare.

5. SANCTIFICETVR, Si creatura om-
nes, quantum in se est, DEVM laudant, mul-
to magis homo, Christianus id conari debet.

1. ut sit sanctus coram Deo. 2. ut nomen Dei
sanctum in se conseruet, & sit perfectus Chri-
stianus. 3. sanctum inuocet. 4. Vbiq; maiorem
gloriam quarat. 5. cum affectu & deuotione
nominet. 6. Corde, ore, & opere glorificet.

6. ADVENIAT REGNUM, Ut pec-
catum, aut passiones inordinatae in te non re-
gnent sed DEVS per fidem viuam, caritatem eius
& gratiam infusam toto vitae tempore, eoq;
absoluto, regni coelestis ac sempiterni parti-
ceps fias.

7. FIAT VOLUNTAS TVA. Non in
alijs tantum, sed in te precipue, ut nihil aliud
velis, quam DEVS vult, seruando omnia eius
mandata, omnemq; perfectionem acquiren-
do; ut Angelorum instar, Deo obsequaris.

8. PANEM NOSTRYM, Ut tibi ac pro-
ximis donet non tantum praesentis vitae neces-
saria, (quo melius illi seruias;) sed multo
magis, panem illum Verbi Dei, & SS. Eu-
charistia supersubstantiali largiatur, qui-
bus vitam diuinam in te retineas, augeas, atq;
sanctitate crescas.

E 2 9. ET

9. ET DIMITTE NOBIS &c. Quoniam pro peccatis, quæ hæcenus pro tua fragilitate, malitia, &c. contraxisti, per te satisfacere non potes; quærenda est frequenter atque humiliter à Deo misericordia; quam vt facilius assequaris, dimitte ex animo omnes offensas, à quocunq; tandem irrogatæ tibi fuisse videantur, gaudento dari occasionem, vt condonando, tu ipse veniam lucreris.

10. ET NE NOS INDUCAS &c. Quia nulla, in hac vita, est vera securitas, sed vbique pericula peccati, ad quod homo per se procliuus est ex infirmitate naturæ, passionibus inordinatis, malis habitibus, ac tentationibus à mûdo, carne, ac Diabolo procuratis; diuina potentia necessaria est, non quidem vt nullo modo tentemur, sed vt Deus ita nos sua gratia roboret, ne penitus vincamur. Sed potius faciat cum tentatione prouentum, vt possimus sustinere.

11. SED LIBERA NOS, &c. Tum vt nobis bona, hæcenus explicata, contingant, tibiatis eorum contrarijs, imò à malis pœnæ eximat, si ita salutem nostram prodesse viderit. Quod item de honore, prosperitate, alijsque quæ vulgo bona dicuntur, intelligi debet; ne illa nos in perniciem ac damnationis æternæ periculum deducant. Denique liberet nos & à pœna purgatorij, & multo magis à pœnis inferiorum; quin & ab ipso Damone, qui

quod ad omne malum nos (quantum potest) instiget, vere

MALYS appellatur.

MEDI-